

θύελλα

θύελλα, η, ουσ. [<αρχ. θύελλα], η θύελλα. **1.** πολλή ζωηρή ή και βίαιη έκφραση συναισθημάτων: «θύελλα χειροκροτημάτων || θύελλα αποδοκιμασιών». **2.** μεγάλη αναταραχή, αναστάτωση, βίαιη αντίδραση: «με την αποκάλυψη για το χρηματισμό μεγάλης μερίδας των κυβερνητικών στελεχών, ξέσπασε πολιτική θύελλα».

- όποιος σπέρνει ανέμους, θερίζει θύελλες, βλ. λ. [άνεμος](#).

- σαν τη θύελλα, ορμητικά: «μπήκε στην αίθουσα σαν τη θύελλα και τους έβαλε τις φωνές».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας